

мно, прѣмѣдро, за това ный Го наричаме *Прѣмѣдръ*.

А кога-то Богъ е прѣмѣдръ, то Онъ трѣба да знае нѣщо. Той знае сичко, знае що е станѣло, *прѣминѣло-то*, знае що става сега, *настояще-то*, знае и що ще стане за напредъ, *бѣдѣще-то*. Той знае сичко, Той е *всевѣдущъ*.

Сичко, що ни е потребно, що ни е угодно, ный го намираме на земѣ-тѣ. Земѣ-тѣ е направилъ Богъ; слѣдов. Той ѣ направилъ тѣй, щото сичко да намираме въ неѣ. Кой-то ни дава нужно-то и угодно-то, него ный наричаме *добъръ*. Богъ ни дава добрины повече отъ сичкы-тѣ; слѣд. Той е най-добъръ, *всеблагъ*.

Като е всеблагъ, Богъ обыча само доброто, а мрази зло-то. А като мрази зло-то, Той не може да го струва. Кой-то прави сѣкога добро, а зло не прави, Той са казва *святъ*. Нъ Богъ е бескрайно добъръ; Той е слѣд. *прѣсвятъ*; *всесвятъ*.

И тѣй, Богъ е Духъ вѣченъ, вездѣсущъ, невидимъ, всемогущъ, прѣмѣдръ, всевѣдущъ, всеблагъ и всесвятъ.

Ето, какво можемъ научи за Бога отъ неговы-тѣ работы. Нъ само отъ работы-тѣ ный не можемъ да познаѣме Бога толкози, колко-то трѣба; напълно Го познаваме отъ неговы-тѣ думы, отъ негово-то *откровеніе*. Въ свое-то откровеніе Богъ ни казва, че Той е *единъ*, нъ въ три лица, че тѣзи три лица: Отецъ, Сынъ и